

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-08-000 023
Бања Лука, 03.4.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Рециба Бегића као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог А. М., због кривичних дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске, и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. истог Закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 002 од 22.1.2008. године, у сједници вијећа којој су присуствовали Републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени и његов бранилац, мр М. Д., адвокат из Б. Л., донио је 03.4.2008. године

ПРЕСУДУ

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог А. М., преиначава се у одлуци о казни пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 002 од 22.1.2008. године, тако што се оптуженом за кривична дјела за која је том пресудом оглашен кривим, примјеном члана 42. став 1. Кривичног закона Републике Српске утврђују казне и то: за кривично дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске казна затвора у трајању од 15 (петнаест) година, а за кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, па се примјеном члана 42. став 2. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске оптужени А. М. осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година и 4 (четири) мјесеца, у коју му се на основу члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске урачунава вријеме проведено у притвору од 1.9.2007. године, па надаље.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-08-000 002 од 22.1.2008. године, Александар Миљатовић је оглашен кривим због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 2. Кривичног закона Републике

Српске и кривичног дјела недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), па му је за кривично дјело тешког убиства утврђена казна затвора у трајању од 16 (шеснаест) година а за кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те је примјеном члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 16 (шеснаест) година и 6 (шест) мјесеци.

У изречену казну урачунато је вријеме проведено у притвору од 1.9.2007. године, а по члану 44. став 1. КЗ РС.

На основу члана 399. став 6. а у вези са чланом 62. став 2. КЗ РС од оптуженог је одузета аутоматска пушка као средство којим је кривично дјело тешког убиства почињено.

На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), оптужени је обавезан да плати пашални износ од 150,00 КМ.

На основу члана 108. став 3. ЗКП-а, породица оштећеног С. И. је са имовинскоправним захтјевом у цјелини упућена на парницу.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу бранилац оптуженог мр М. Д., адвокат из Б. Л., због одлуке о казни, с приједлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом утврде блаже казне од оних које су утврђене првостепеном пресудом, те да му се изрекне блажа јединствена казна.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа бранилац оптуженог је изложио жалбу и у свему остао код навода и приједлога из жалбе, док је Републички тужилац предложио да се жалба као неоснована одбије и првостепена пресуда потврди.

Испитујући побијану пресуду у границама жалбеног основа побијања, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Бројне олакшавајуће околности које је на страни оптуженог утврдио првостепени суд и на које се пресуда и позива када образлаже одлуке о утврђеним казнама за дјела за која је оптужени оглашен кривим, а у одсуству отежавајућих околности на страни оптуженог, по ставу који се износи у разлозима жалбе браниоца, нису цијењене на начин како то прописује одредба члана 37. став 1. КЗ РС, јер – да је тако поступљено оптуженом би за почињена дјела биле утврђене блаже казне, а онда му изречена и блажа јединствена казна. Ти се жалбени разлози своде, када је ријеч о кривичном дјелу тешког убиства, да је оптужени признао извршење овог дјела и тиме изразио и стварно кајање као и жаљење због последице која је наступјела, те је својим таквим односом допринео откривању кривичног дјела. Жалба то истиче наводима да је оптужени одмах наредног дана по учињеном дјелу испричао своме оцу шта је учинио, а овај је одмах обавијестио истражиоца Специјалног тужилаштва, састао се са овим и упознао га о почињеном дјелу, након чега су о томе обавјештени органи

откривања, откривен је лиш оштећеног, пронађен на мјесту које је показао оптужени, а пронађени су и други материјални докази који оптуженог несумњиво доводе у директну везу са почињеним дјелом. Потом је уследило испитивање оптуженог пред Окружним тужиоцем Бања Лука 1.9.2007. године, када је оптужени признао извршење кривичног дјела тешког убиства, описујући до у детаље околности под којима је исто починио. Прво, како то истиче жалба ради се о таквим олакшавајућим околностима, које без обзира на тежину дјела и околности под којима је оно почињено, указују да се и са мањом мјером казне за кривично дјело тешког убиства, у односу на ону утврђену првостепеном пресудом на оптуженог може довољно поправно дјеловати да у будуће не чини оваква нити слична кривична дјела, и остварити сврха кажњавања прописана у члану 28. КЗ РС. Такође жалба сматра да је казна затвора у трајању од једне године утврђена за кривично дјело из члана 399. став 1. КЗ РС престрога, ако се има у виду да Закон за ово дјело прописује казну затвора од шест мјесеци до пет година.

Разматрајући приговоре изнесене у жалби браниоца оптуженог, овај суд налази да су ти приговори основани. Наиме, узимајући у обзир све по првостепеном суду утврђене олакшавајуће околности, када побијана пресуда није утврдила ниједну отежавајућу, посебно цјенећи признање оптуженог дато на главном претресу, као и чињеницу да је оптужени одмах наредног дана испричао оцу шта је учинио, да су о томе одмах и обавјештени и органи откривања, да је оптужени и показао мјесто гдје је пронађен леш оштећеног и тако допринео да ово, заиста тешко кривично дјело буде откривено, јесу и по оцјени овога суда, околности, које, иако немају карактер особито олакшавајућих, какав им жели дати жалба браниоца, су требале бити оцјењене на начин прописан у члану 37. став 1. КЗ РС, те у већој мјери доћи до изражаја код утврђивања појединачних казни и осуде на јединствену казну, а нарочито када је ријеч о кривичном дјелу тешког убиства.

За кривично дјело тешког убиства за које је оптужени оглашен кривим прописана је казна затвора најмање десет година, или казна дуготрајног затвора. Оптужени је у вријеме извршења тога дјела тек навршио деветнаест година, тј. био је млађе пунољетно лице па му у смислу члана 32. став 4. КЗ РС није било ни могуће изрећи казну дуготрајног затвора, из чега произилази да је максимална казна коју је за ово дјело могуће изрећи, казна затвора у трајању од двадесет година.

Стога је овај суд, имајући у виду околности под којима је почињено кривично дјело тешко убиство, уважавајући значај олакшавајућих околности, цијенећи и висок степен кривичне одговорности оптуженог за кривично дјело тешког убиства, полазећи од општих правила о одмјеравању казне и водећи рачуна о принципу индивидуализације казне, оцјенио да се у конкретном случају и утврђењем мањих казни од оних које су утврђене првостепеном пресудом, те осудом на мању јединствену казну, на оптуженог може довољно поправо дјеловати да у будуће не чини оваква нити слична кривична дјела, па је дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог преиначио првостепену пресуду, утврђујући му казне, као у изреци ове пресуде, те му изрекао јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година и 4 (четири) мјесеца. Утврђујући казну за кривично дјело из члана 399. став 1. КЗ РС, овај

суд је имао у виду околност да се ради о мањој количини оружја (само једна аутоматска пушка), да оптужени раније није осуђиван, те да је за ово кривично дјело прописана казна затвора од шест мјесеци до пет година.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмјењена.

Из свих наведених разлога одлучено је као у изреци ове пресуде на основу члана 320. став 1. ЗКП-а.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Горана Микеш

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић